

[Alfred Jensen.]

at gøre. Sovjetunionen har erklæret, at den ikke har sådanne hensigter, og der er derfor ikke noget mærkeligt i, at Sovjetunionen ikke har benyttet den svaghedsperiode, som tilhængerne af Atlantpagten både på den ene og den anden side af Atlanterhavet den ene gang efter den anden har påstået var tilstede, til at foretage et overfald, hverken på det ene eller det andet land. Nu i den seneste tid erklærer jo selv de førende folk indenfor Atlantpagten, at der ikke er nogen grund til at frygte et overfald fra Sovjetunionen, og det vil altså sige, at Danmark i så henseende skulle være tryk.

Anderledes stiller forholdet sig naturligvis med et oprustet Vesttyskland, hvor en hel del af de generaler, der var Hitlers nære samarbejdsmænd, kommer til at indtage førende stillinger. Disse enheder vil være under ledelse af personer, som sysler med revanchetanken, og det kan ikke betragtes som udelukket, at netop disse personer vil benytte situationen til så at sige for egen regning at søge udløst en krig for derved at opnå mulighed for revanche overfor Sovjetunionen. De må jo under hensyn til alt, hvad der er sagt, regne med den mulighed, at bag dem står ikke alene England og Frankrig, men også De Forenede Stater.

Under sådanne omstændigheder ville Danmark naturligvis have en mulighed for at holde sig udenfor en krig, hvis der ikke fandtes danske styrker på tysk territorium. Her skal vi jo nemlig erindre, at det fra Atlantpagttilhængerens side den ene gang efter den anden er sagt, at Atlantpagten ikke betyder, at danske myndigheders ret til at erklære krig og slutte fred er antastet som følge af pagten. Jeg ved naturligvis ikke, hvorledes en dansk regering er forpligtet til at optræde efter Atlantpagten, eller hvorledes den vil optræde, hvis et sådant sammenstød mellem Vesttyskland og andre landes styrker skulle komme til at finde sted. Jeg ved ikke, om de vil søge at holde Danmark udenfor sådanne stridigheder, men jeg ved, at det store flertal af det danske folk vil være interesseret i og vil gøre alt, hvad det kan, for at forhindre, at Danmark drages ind i en sådan krig, hvor de kun har chance for at blive tromlet ned og absolut ikke har noget godt i vente.

Hvis danske styrker opholder sig på tysk territorium og krigeriske handlinger kommer i gang, da vil det blive meget vanskeligt på baggrund af forholdsordren at holde danske styrker udenfor sådanne sammenstød, og det vil jo faktisk betyde, at

Danmark ikke har stor mulighed for at holde sig udenfor en sådan krig. Dette moment gør, at man efter vor opfattelse skal betænke sig mere, end man har gjort tidligere, på at forlænge denne ordning.

Alle de, der taler om, at Danmark absolut er interesseret i at placere sine styrker der for at yde bidrag til Europahæren, under påberåbelse af, at man vil sikre fred og afspænding, fører en urealistisk tale. Det vil ikke føre til nogen lettelse af fredens kår, det vil ikke hjælpe til afspænding, det vil tværtimod virke i modsat retning, det vil øge spændingen i Europa og være med til at øge spændingen i verdensmålestok, og vi har netop i lige så høj grad som andre interesse i at få afspænding og nå frem til en fredspagt mellem de store, så man hindrer en ny krigs udbrud, en pagt, der også gør det muligt for andre lande at deltage i den.

Jeg skal lige så lidt som andre ordførere komme ind på politiske betragtninger. Der kunne, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har sagt, være anledning nok til at tale om Tysklands enhed og om tilvejebringelse af helt andre forhold i Mellemeuropa end dem, der synes at blive et resultat af den udvikling, vi et par år har været inde i. Jeg skal ikke gøre det, fordi jeg ved, at der kommer en udenrigspolitisk debat, hvor disse problemer bliver behandlet, men jeg vil dog gerne udenfor denne udenrigspolitiske debat henlede ministerens opmærksomhed på forhold, som jeg mener han bør tage sig af. Jeg tænker her på de kredse, som tid efter anden taler, som om vort land befandt sig i krig. Det er kredse indenfor hjemmeværnet og også kredse indenfor militæret. Der er en hr. H. Schrøder Hansen, der i „Livjægeren“ har skrevet — jeg regner med tilladelse til et meget kort citat —:

„Tilsyneladende er Danmark i dag ikke i krig med USSR, men også kun tilsyneladende. Der føres i dag en krig under jorden.“

Dette blad er organ for Livjægerskydeselskabet af 1817, og dets medlemmer er, efter hvad man får ud af bladet, i stort tal trådt ind i hjemmeværnet. Såvidt jeg forstår, er artiklens forfatter også med i hjemmeværnet, og hans udtalelse må tages som en udtalelse af en fraktion og til en fraktion indenfor hjemmeværnet. Derfor kan det ikke være helt ligegyldigt, hvad man skriver i sådant et blad, og hvad man råder læserne til. Jeg er ikke i tvivl om, at de citerede linier ikke stemmer med den officielle danske udenrigspolitik og ej heller giver udtryk for den stilling, regeringen